

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 226/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť V. Z., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., vo veci porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 38 Listiny základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 252/2004 a postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 177/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Z. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2007 doručená sťažnosť V. Z., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva podľa čl. 38 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)

postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 252/2004 a postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 177/2003.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namietal postup okresného súdu a krajského súdu, pretože nerešpektovali ustanovenie § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) najmä tým, že v konaní, v ktorom išlo o určenie, či navrhovateľka žila v spoločnej domácnosti s poručiteľom Ing. M. Z., a teda či bola zákonnou dedičkou po poručiteľovi v zmysle § 475 Občianskeho zákonníka na základe toho, že s ním mala žiť a viesť spoločnú domácnosť počas jedného roka pred jeho smrťou, oba súde dostatočne nezisťovali skutkový stav najmä tým, že sťažovateľ nebol v konaní dostatočne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP. Taktiež nebol vypočutý ním navrhnutý svedok, okresný súd konal v jeho neprítomnosti napriek tomu, že sa riadne ospravedlnil, nezisťoval, či súhlasí so substitučným zastupovaním, bola mu odňatá možnosť vykonať dôkazy, čo v konečnom dôsledku malo za následok nesprávne rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu. Sťažovateľ ďalej vyslovil názor, že ak aj krajský súd akceptoval uvedené nedostatky súdu prvého stupňa, porušil aj on jeho základné právo tým, že na uvedené nedostatky upozorňoval.

Sťažovateľ súčasne uviedol, že sa svojho práva domáhal na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podaním dovolania proti uvedeným rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu, jeho dovolanie však bolo odmietnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 299/2006. Svojho práva sa domáhal aj prostredníctvom Krajskej prokuratúry v Trenčíne, táto mu však prípisom zo 16. augusta 2006 pod sp. zn. Kc 2101/2006 oznámila, že dôvody na podanie mimoriadneho dovolania vo veci nezistila.

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 235/03). Inými slovami to znamená, že ak pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nemôže sa už z toho dôvodu na základe sťažnosti podanej podľa čl. 127 ústavy zaoberať opodstatnenosťou námietok o porušení základného práva zaručeného v ústave alebo v príslušnej medzinárodnej zmluve o ľudských právach a základných slobodách (mutatis mutandis I. ÚS 110/03).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 11. apríla 2007 (podaná na poštovú prepravu 3. apríla 2007).

Rozsudok okresného súdu sp. zn. 11 C 177/2003 z 24. augusta 2004 bol doručený právnenému zástupcovi sťažovateľa 5. októbra 2004.

Rozsudok krajského súdu sp. zn. 5 Co 252/2004 z 1. marca 2006 bol právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený 29. mája 2006.

Z uvedeného je nesporné, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu vo veci namietania svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 38 listiny jednoznačne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania vedeného ústavným súdom (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Uznesenie najvyššieho súdu o dovolaní sťažovateľa proti uvedeným rozhodnutiam súdov sp. zn. 3 Cdo 299/2006 z 31. januára 2007, ktoré však nebolo predmetom podanej sťažnosti ústavnému súdu, bolo doručené právnenému zástupcovi sťažovateľa 13. marca 2007.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, že podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa zamietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2007